

for Forskel paa de Lande, som have et selvstændigt Sprog, og de, der ikke have det, men have Sprog tilkælles med store Lande. Dette er Tilfældet med Svejts, og til Dels er det samme Tilfælde med Belgien, i alt Fald tror jeg nok, at de i Belgien som tale Franskt, ere de, der føre an, og det er nok dem, der særlig have sørget for at faa Belgien ind i denne Konvention. Hvad Holland angaar, er det en anden Sag. Den højtærede Kultusminister var til Stede ved et Møde, hvor der af en paa dette Omraade kyndig Mand blev udtalt, at Holland for at gaa ind i Berner-Konventionen vistnok havde faaet Begunstigelse paa andre Omraader; og jeg kan godt forstaa, hvorfor Holland har faaet det, thi saadanne Handeler, som det her foreslaas, at vi skulle gøre, som at gaa ind i Berner-Konventionen, skulle imaa Stater helst ikke gøre for ingen Ting, thi de ere ikke til Fordel for dem. — De Tanker, jeg her har udviklet, kunde udvikles noget mere indgaaende, men jeg tør ikke lægge mere Beslag paa Tingets Tid. Derimod maa jeg dog maasse nok endnu pege lidt paa, om det virkelig er sandt, at der er en hel Del Forfattere og Kunstnere her i Landet, som trænge overordentlig til Beskyttelse, fordi Staten ikke allerede nu gør nok for dem. Hvor finde vi vore Forfattere her i Landet? Ja, her vil jeg dele Forfatterne i to Afdelinger, nemlig de videnskabelige og de æstetiske. Hvor finde vi de videnskabelige Forfattere? So, dem se vi omkring i Landets Embeder, vi finde dem paa Universitetet og ved andre lærde Anstalter her i Landet, vi finde dem som Embedsmænd. Uden for den Kreds finde vi kun overordentlig faa. Men disse Mænd, der sidde i Embeder, modtage jo deres Løn af Staten netop for at syssle med de Omraader, som deres Bøger angaa. Det er jo Mænd, som i Bogform offentliggøre Udbyttet af de Granstninger, som Staten lønner dem for at foretage. Man kan ikke her sige, at disse Folk som Forfattere ikke ere støttede af Staten, thi den Stilling, de indtage som Statsembedsmænd, gør det netop muligt for dem at foretage deres Granstninger og udgive deres Bøger. Det er, hvad jeg vilde sige med Hensyn til denne Del af Forfatterne. Jeg kommer dernæst til de æstetiske Forfattere, og hvor finde vi dem? Ja, dem finde vi paa Finansloven. Den danske Regering og Rigsdag have været overordentlig rundelige med Understøttelser paa Finansloven til æstetiske Forfattere, mere rundhaandede, end jeg ønskede, at de skulde have været, og jeg ser ikke, at Rigsdagen og Regeringen i Grunden have i

Sinde at tage Steen i en anden Haand. Skulde dette imidlertid være Tilfældet, og vilde den lovgivende Magt slette disse litterære Understøttelser, ja saa blev Forholdet for disse Forfatteres Vedkommende et ganske andet, og saa kunde det jo være, at man i ganske enkelte Retninger kunde gøre et noget andet Hensyn gældende, end man nu absolut er nødt til at gøre gældende, efterform disse Forfattere paa de aarlige Finanslove ere opførte som nydende. Uden for disse to Klasser af Forfattere træffe vi kun meget faa. Ja, vi træffe jo nok nogle, som ikke læses her i Landet og langt mindre vilde blive oversatte i Udlandet, men den Slags Forfattere kunne vi jo se hørt fra. — Jeg skal her slutte min Udvikling af Mindretallets Tanke. Som jeg sagde fra først af, har det ikke saa meget været min Hensigt at polemisere med den ærede Ordfører til Trods for, at han saa overordentlig gerne vilde det, som at behjæ for det høje Ting, hvorfor Mindretallet har stillet sig, som det har gjort. Vi se ingen Grund til, at Danmark skal træde ind i Berner-Konventionen, og derfor stemme vi med Glæde for det Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Røge (Alberti) og anbefale og saa ærede Medlemmer her i Tinget at stemme for dette Endringsforslag. Bliver det vedtaget, ja, saa kunne vi ret godt lade Lovforslaget gaa til 3dje Behandling; jeg tror ikke, at vi da visiterer noget særligt derved. Men skulde dette Endringsforslag ikke blive vedtaget, saa foreslaar Mindretallet at stemme imod Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling.

H. Holm: Da jeg i Fjor under denne Sags 1ste Behandling havde Vejlighed til at udtale mig udførlig, tænker jeg nu at kunne fatte mig temmeligt kort; men jeg vilde gerne straks fremsætte nogle Bemærkninger om min Stilling til Sagen. I det hele kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for udtalte, jeg har kun noget at tilføje om den lidt forandrede Holdning, jeg nu indtager til Forslaget. Det vil maasse være i de ærede Medlemmers Erindring, der overhovedet have fulgt denne Sag med nogen Interesse, at jeg tidligere har haft adskillige Betæneligheder ved Danmarks Tilslutning til Berner-Konventionen. Jeg har det til Dels endnu, men mine Betæneligheder ere ganske vist ikke af samme Art som de, der fremkom fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Mig forekommer det, at han overdrev Betænelighederne ved denne Sag i en meget betydelig Grad. Og der er siden sidste Samling indtruffet en Om-